

Środa, 12 marca 2014 r.

P7_TA(2014)0208

Rola Pakistanu w regionie i jego stosunki polityczne z UE**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 marca 2014 r. w sprawie roli Pakistanu w regionie i jego stosunków politycznych z UE (2013/2168(INI))**

(2017/C 378/08)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 2 i 21 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) oraz Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając pięcioletni plan zaangażowania przyjęty przez UE i Pakistan w lutym 2012 r. ⁽¹⁾,
- uwzględniając strategiczne ramy i plan działania UE dotyczące praw człowieka i demokracji (11855/2012), przyjęte przez Radę do Spraw Zagranicznych w dniu 25 czerwca 2012 r. ⁽²⁾,
- uwzględniając europejską strategię bezpieczeństwa pt. „Bezpieczna Europa w lepszym świecie”, przyjętą przez Radę Europejską w dniu 12 grudnia 2003 r. oraz sprawozdanie na temat jej wdrażania pt. „Utrzymanie bezpieczeństwa w zmieniającym się świecie”, zatwierdzone przez Radę Europejską w dniach 11–12 grudnia 2008 r.,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 978/2012 z dnia 25 października 2012 r. wprowadzające ogólny system preferencji taryfowych ⁽³⁾, a zwłaszcza określające szczególne rozwiązania motywacyjne dotyczące zrównoważonego rozwoju i dobrych rządów (GSP Plus),
- uwzględniając załącznik VIII do powyższego rozporządzenia, zawierający wykaz konwencji ONZ/MOP dotyczących podstawowych praw człowieka i praw pracowniczych oraz środowiska naturalnego i zasad dobrych rządów, które Pakistan ratyfikował i zobowiązał się skutecznie wykonywać,
- uwzględniając konkluzje Rady do Spraw Zagranicznych w sprawie Pakistanu z dnia 11 marca 2013 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 lutego 2013 r. w sprawie niedawnych ataków na pracowników pomocy medycznej w Pakistanie ⁽⁴⁾, swoje stanowisko z dnia 13 września 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady wprowadzającego nadzwyczajne autonomiczne preferencje handlowe dla Pakistanu ⁽⁵⁾ oraz swoją rezolucję z dnia 15 grudnia 2011 r. w sprawie sytuacji kobiet w Afganistanie i Pakistanie ⁽⁶⁾, a także wizytę delegacji Podkomisji Praw Człowieka w Pakistanie w sierpniu 2013 r.,
- uwzględniając sprawozdanie specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. promocji i ochrony praw człowieka i podstawowych wolności podczas zwalczania terroryzmu, Bena Emmersona, z dnia 18 września 2013 r. oraz sprawozdanie specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. pozasądowych, doraźnych i arbitralnych egzekucji, Christofa Heynsa, z dnia 13 września 2013 r.,
- uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ 68/178 przyjętą w dniu 18 grudnia 2013 r. w sprawie ochrony praw człowieka i podstawowych wolności podczas zwalczania terroryzmu,
- uwzględniając art.48 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych oraz opinię Komisji Rozwoju (A7-0117/2014),

⁽¹⁾ http://eeas.europa.eu/pakistan/docs/2012_feb_eu_pakistan_5_year_engagement_plan_en.pdf

⁽²⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/131181.pdf

⁽³⁾ Dz.U. L 303 z 31.10.2012, s. 1.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0060.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 353 E z 3.12.2013, s. 323.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 168 E z 14.6.2013, s. 119.

Środa, 12 marca 2014 r.

- A. mając na uwadze, że strategiczna rola Pakistanu w regionie, jego stosunki z krajami sąsiadującymi oraz stosunki między UE a Pakistanem mają istotne i coraz większe znaczenie dla UE, zważywszy na kluczowe położenie tego kraju w samym centrum niestabilnego sąsiedztwa, jego główne znaczenie dla bezpieczeństwa i rozwoju Azji Środkowej i Południowej oraz jego ważną rolę w walce z terroryzmem, promowaniu nieprolifracji, zwalczaniu obrotu środkami odurzającymi i innych zagrożeń transnarodowych, które mają negatywny wpływ na bezpieczeństwo i dobrostan obywateli europejskich;
- B. mając na uwadze, że wybory parlamentarne, które odbyły się w maju 2013 r. były pierwszymi w historii nowożytnej Pakistanu, po których jeden wybrany demokratycznie rząd cywilny przekazał władzę kolejnemu rządowi, wyłonionemu w ten sam sposób; mając na uwadze, że proces demokratyczny w Pakistanie jest wspierany szerzej zakrojonymi zmianami społecznymi, które obejmują rozwój miejskiej klasy średniej, zwiększoną aktywność społeczeństwa obywatelskiego i niezależne środki przekazu;
- C. mając na uwadze, że polityczny i gospodarczy postęp tego kraju utrudniają szerzące się wewnętrzne i regionalne problemy związane z bezpieczeństwem, takie jak ekstremizm, przemoc na tle wyznaniowym, ataki samobójcze i ukierunkowane zabójstwa, jak również bezprawie na terytoriach plemiennych, a sytuację tę pogarsza jeszcze słabość organów ścigania i systemu sądownictwa karnego;
- D. mając na uwadze, że Pakistan jest jednym z krajów o największej na świecie liczbie ludności nieobjętej edukacją szkolną oraz że według szacunków do szkoły nie uczęszcza 12 mln dzieci, a około dwie trzecie kobiet i połowa mężczyzn w tym kraju są analfabetami; mając na uwadze, że zgodnie z raportem Światowego Forum Ekonomicznego w sprawie różnic w traktowaniu kobiet i mężczyzn Pakistan nadal zajmuje 134. miejsce spośród 135 ocenianych krajów;
- E. mając na uwadze, że zgodnie z ogólnym wskaźnikiem zagrożenia klimatycznego Pakistan jest jednym z dwunastu krajów, które w ostatnich dwudziestu latach najbardziej ucierpiały wskutek zmiany klimatu, kraj ten doświadczył dotkliwych powodzi i braku wody oraz jest bezpośrednio zagrożony topnieniem lodowców w pasmach Himalajów i Karakorum;
- F. mając na uwadze, że Pakistan to kraj na wpół uprzemysłowiony o średnio-niskich dochodach, w którym około jedna trzecia ludności żyje poniżej granicy ubóstwa; mając na uwadze, że według wskaźnika rozwoju społecznego (HDI) z 2012 r. Pakistan zajmuje 146. pozycję wśród 187 krajów, spadając z 145. pozycji, którą zajmował w roku 2011; mając na uwadze, że sytuację gospodarczą Pakistanu pogorszyły kolejne katastrofy naturalne, zaś niski poziom bezpieczeństwa, niestabilność i szerząca się w kraju korupcja spowalniają jego wzrost gospodarczy i ograniczają zdolność rządu do rozwijania państwa;
- G. mając na uwadze, że Pakistan narażony jest na wiele różnych zagrożeń, głównie na powodzie i trzęsienia ziemi; mając na uwadze, że niestabilna sytuacja w zakresie bezpieczeństwa oraz wyzwania społeczne, z jakimi boryka się Pakistan, działają jak katalizator, osłabiając to państwo; mając na uwadze, że wiele lat klęsk żywiołowych wyczerpało strategię obronne już i tak ubogich społeczności i drastycznie obniżyło ich odporność na klęski żywiołowe w przyszłości;
- H. mając na uwadze, że konstruktywny wkład Pakistanu jest niezbędny do zapewnienia pojednania, pokoju i stabilności politycznej w jego sąsiedztwie, w szczególności w Afganistanie, zwłaszcza w związku z planowanym wycofaniem oddziałów bojowych NATO w 2014 r.;
- I. mając na uwadze, że Pakistan jest jednym z największych odbiorców unijnej pomocy rozwojowej i humanitarnej, a także mając na uwadze, że UE jest największym rynkiem eksportowym Pakistanu;
- J. mając na uwadze, że Pakistan staje się coraz ważniejszym partnerem UE w zwalczaniu terroryzmu, rozprzestrzeniania broni jądrowej, handlu ludźmi, obrotu środkami odurzającymi i przestępczości zorganizowanej, a także w dążeniach do zapewnienia stabilności w regionie;
- K. mając na uwadze, że UE i Pakistan podjęły niedawno decyzję o pogłębieniu i rozszerzeniu swoich stosunków dwustronnych, czego przykładem jest pięcioletni plan zaangażowania, którego realizację rozpoczęto w lutym 2012 r., oraz pierwszy dialog strategiczny UE-Pakistan z czerwca 2012 r.;
- L. mając na uwadze, że przyjęty przez UE i Pakistan w 2012 r. pięcioletni plan zaangażowania ma na celu zbudowanie partnerstwa strategicznego i utworzenie partnerstwa na rzecz pokoju i rozwoju, opartego na wspólnych wartościach i zasadach;

Środa, 12 marca 2014 r.

- M. mając na uwadze, że począwszy od dnia 1 stycznia 2014 r. Pakistan został objęty specjalnym ogólnym systemem preferencji handlowych UE (GSP Plus);
- N. mając na uwadze, że we wrześniu 2012 r. zakłady Ali Enterprises w Karaczi, produkujące odzież dzinsową na rynek europejski, zostały zniszczone w wyniku pożaru, w którym zginęło 286 pracowników uwięzionych w budynku; mając na uwadze, że objęcie Pakistanu systemem GSP Plus może przyczynić się do ożywienia produkcji w sektorze włókienniczym oraz dodatkowo zwiększyć znaczenie poprawy w zakresie praw pracowniczych i warunków produkcji;
1. podkreśla znaczenie wyborów z maja 2013 r. dla konsolidacji demokracji i rządów cywilnych w Pakistanie; zachęca elity polityczne w Pakistanie, aby wykorzystały ten impuls do dalszego umacniania instytucji demokratycznych, państwa prawa i cywilnej kontroli nad wszystkimi obszarami administracji publicznej, zwłaszcza nad siłami bezpieczeństwa i sądownictwem, wspierania bezpieczeństwa wewnętrznego i regionalnego, przeprowadzenia reform w obszarze sprawowania rządów w celu ożywienia wzrostu gospodarczego, wzmocnienia przejrzystości i walki z przestępczością zorganizowaną, a także do ograniczenia nierówności społecznych oraz do powstrzymania i naprawienia wszystkich szkód wynikających z naruszania praw człowieka;
  2. jest jednak zdania, że budowanie zrównoważonej demokracji i pluralistycznego społeczeństwa, a także zapewnienie większej sprawiedliwości społecznej, wyeliminowanie ogromnego ubóstwa i niedożywienia w niektórych częściach kraju, podniesienie poziomu kształcenia podstawowego i przygotowanie kraju na skutki zmiany klimatu będzie wymagało przeprowadzenia dogłębnych i trudnych reform obowiązującego w Pakistanie porządku politycznego i społeczno-gospodarczego, który nadal cechują feudalne struktury własności ziemi i lojalności politycznej, nierównomierne rozłożenie priorytetów między wydatkami na obronność a zapewnianiem opieki społecznej, kształcenia i rozwoju gospodarczego, jak również niesprawny system poboru dochodów, który regularnie przyczynia się do osłabiania zdolności państwa do dostarczania dóbr publicznych;
  3. wspiera wysiłki rządu pakistańskiego na rzecz opracowania skutecznych środków zapobiegania w przyszłości klęskom żywiołowym i monitorowania możliwości ich wystąpienia, a także środków służących skuteczniejszej koordynacji pomocy humanitarnej i współpracy w tym zakresie z podmiotami lokalnymi, międzynarodowymi organizacjami pozarządowymi i osobami zajmującymi się pozyskiwaniem funduszy, oraz zachęca do podejmowania takich wysiłków;
  4. ponownie stwierdza, że dobre sprawowanie rządów, rozliczalne instytucje reprezentujące całe społeczeństwo, rozdział władz oraz przestrzeganie praw podstawowych stanowią istotne aspekty służące zapewnieniu powiązań między rozwojem i bezpieczeństwem w Pakistanie; wyraża nadal przekonanie, że wybrane rządy cywilne, posiadające legitymację demokratyczną, przekazanie władzy prowincjom i skuteczny samorząd lokalny są najlepszymi sposobami pohamowania fali przemocy i ekstremizmu, przywrócenia władzy państwowej na terytoriach FATA oraz zapewnienia suwerenności i integralności terytorialnej Pakistanu;
  5. wspiera w tym kontekście zamiar rozpoczęcia przez rząd pakistański dialogu pokojowego z ugrupowaniem zbrojnym Tehrik-i-Taliban Pakistan (TTP, Talibski Ruch Pakistanu), pod warunkiem że przyczyni się to do trwałego politycznego rozwiązania kwestii działalności rebeliantów oraz zapewnienia stabilnego porządku demokratycznego, zapewnającego przestrzeganie praw człowieka; zwraca się jednak do negocjatorów, by wzięli pod uwagę fakt, że poziom edukacji – szczególnie wśród kobiet – jest absolutnie decydującym czynnikiem umożliwiającym rozwój społeczeństw, oraz by edukacja szkolna dziewcząt stała się zasadniczym elementem ich negocjacji;
  6. docenia stałe zobowiązanie Pakistanu do zwalczania terroryzmu po obu stronach jego granicy oraz zachęca władze Pakistanu do podjęcia odważniejszych działań mających na celu dalsze ograniczanie możliwości rekrutowania i szkolenia terrorystów na terytorium ich kraju, ponieważ przez ten proceder niektóre obszary Pakistanu stają się bezpiecznym schronieniem dla organizacji terrorystycznych, których celem jest destabilizacja kraju i regionu, a zwłaszcza Afganistanu;
  7. zauważa, że przywódca pakistańskich talibów Hakimullah Mehsud został zabity przez bezzałogowy statek powietrzny Stanów Zjednoczonych w dniu 1 listopada 2013 r., że parlament Pakistanu i nowy rząd oficjalnie sprzeciwili się takim interwencjom oraz że należy wyraźniej określić ograniczenia w wykorzystywaniu ataków z użyciem bezzałogowych statków powietrznych w prawie międzynarodowym;
  8. wzywa rząd Pakistanu do wywiązania się ze swoich zobowiązań dotyczących bezpieczeństwa i do przejęcia odpowiedzialności w tym zakresie poprzez dalsze angażowanie się w zwalczanie ekstremizmu, terroryzmu i radykalizacji dzięki wdrażaniu surowych i bezkompromisowych środków bezpieczeństwa i egzekwowaniu prawa, jak również poprzez zajęcie się kwestią nierówności i problemami społeczno-gospodarczymi, które mogą spotęgować radykalizację młodzieży pakistańskiej;

Środa, 12 marca 2014 r.

9. zauważa, że rząd pakistański wyraźnie sprzeciwił się atakom amerykańskich bezałogowych statków powietrznych na terytorium Pakistanu; z zadowoleniem przyjmuje rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ, w której wezwano do dalszego doprecyzowania ram prawnych mających zastosowanie do wykorzystywania uzbrojonych bezałogowych statków powietrznych;

10. z zadowoleniem przyjmuje wkład Pakistanu w budowanie państwowości i procesy pojednania w Afganistanie, w tym pomoc w ułatwieniu ponownego rozpoczęcia rozmów pokojowych; oczekuje, że Pakistan utrzyma swoją pozytywną postawę zarówno w okresie poprzedzającym wybory prezydenckie w Afganistanie, jak i w dalszej perspektywie czasowej; wyraża zaniepokojenie konkurencją geopolityczną między sąsiadującymi krajami o wpływy w Afganistanie po wycofaniu się oddziałów bojowych NATO;

11. wyraża nadzieję, że Pakistan odegra konstruktywną rolę w propagowaniu stabilności w regionie, również w przypadku obecności NATO i państw członkowskich UE w Afganistanie w okresie po 2014 r., poprzez dalsze promowanie zaangażowania w Afganistanie z wykorzystaniem formy rozmów trójstronnych z Indiami, Turcją, Chinami, Rosją i Zjednoczonym Królestwem, a także poprzez wspieranie współpracy regionalnej w zwalczaniu handlu ludźmi oraz nielegalnego obrotu środkami odurzającymi i towarami;

12. z zadowoleniem przyjmuje osiągnięty niedawno wyraźny postęp w dialogu między Pakistanem a Indiami, w szczególności w odniesieniu do stosunków handlowych i kontaktów międzyludzkich, który był możliwy dzięki konstruktywnej postawie obu stron; wyraża ubolewanie, że osiągnięcia wypracowane w ramach tego dialogu wciąż mogą zostać zniweczone w wyniku nieprzewidzianych zdarzeń, takich jak powtarzające się incydenty, do których dochodzi na linii kontroli rozdzielającej części Kaszmiru kontrolowane przez Pakistan i Indie; zwraca się do rządów obu krajów o zapewnienie odpowiednich struktur dowodzenia, odpowiedzialności sztabu wojskowego oraz dialogu między przedstawicielami środowisk wojskowych, aby uniknąć w przyszłości podobnych incydentów;

13. uznaje uzasadniony interes Pakistanu w nawiązaniu stosunków strategicznych, gospodarczych i energetycznych z Chinami; uważa, że istotne jest, aby bliższe stosunki między Pakistanem a Chinami prowadziły do umacniania stabilności geopolitycznej w Azji Południowej;

14. zauważa dążenia Pakistanu do pełnego członkostwa w Szanghajskiej Organizacji Współpracy (SOW) jako pożądany wyraz ambicji tego kraju, by bardziej angażować się w wielostronne inicjatywy; zwraca jednak uwagę na brak jakiegokolwiek formalnego mechanizmu współpracy między SOW a UE oraz wskazuje na rozbieżności w ich podstawach normatywnych i poglądach na kwestie o charakterze globalnym;

15. wyraża zaniepokojenie w związku doniesieniami, że Pakistan rozważa eksportowanie broni jądrowej do państw trzecich; oczekuje, że UE i jej państwa członkowskie – pomimo iż oficjalnie zaprzeczono tym doniesieniom – przedstawią władzom Pakistanu jasne stanowisko, zgodnie z którym eksport broni jądrowej jest niedopuszczalny; wzywa Pakistan, który jest państwem posiadającym broń jądrową, do wprowadzenia prawnego zakazu eksportu wszelkich materiałów lub wiedzy fachowej związanych z bronią jądrową oraz do aktywnego udziału w wysiłkach podejmowanych na szczeblu międzynarodowym w zakresie nieprolifracji; uważa, że podpisanie i ratyfikacja Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej (NPT) przez Pakistan – jak również przez Indie – byłoby dowodem zdecydowanego zaangażowania na rzecz utrzymania pokojowych stosunków ze swoimi sąsiadami w regionie oraz wniosłoby niezwykle istotny wkład w bezpieczeństwo całego regionu;

16. wyraża przekonanie, że walka z ekstremizmem i radykalizmem jest bezpośrednio związana z silniejszymi procesami demokratycznymi, oraz potwierdza, że UE jest żywo zainteresowana tym, aby Pakistan stał się krajem demokratycznym i bezpiecznym, w którym władza jest dobrze sprawowana, funkcjonuje niezależny system sądowy i dobre sprawowanie rządów i który przestrzega praworządności i praw człowieka, utrzymuje przyjazne stosunki z sąsiadami, a także wykazuje potencjał do stabilizacji sytuacji w regionie, oraz że Unia nieustannie wspiera działania w tym kierunku;

17. przypomina, że stosunki między UE a Pakistanem rozwijały się tradycyjnie wokół zagadnień związanych z rozwojem i handlem; docenia istotny i trwały wkład unijnej współpracy na rzecz rozwoju i pomocy humanitarnej oraz z zadowoleniem przyjmuje decyzję o umożliwieniu Pakistanowi korzystania od 2014 r. ze szczególnego rozwiązania motywacyjnego dotyczącego zrównoważonego rozwoju i dobrych rządów (GSP Plus); wzywa Pakistan do pełnej zgodności z właściwymi warunkami z tym związanymi, zwraca się do Komisji o zapewnienie ścisłego stosowania zwiększonego monitorowania przewidzianego w nowym rozporządzeniu dotyczącym GSP oraz podkreśla, że szczególną uwagę należy nadal poświęcić współpracy, w szczególności w obszarze kształcenia, budowania demokracji oraz przystosowywania się do zmiany klimatu;

18. wyraża przekonanie, że należy pogłębiać stosunki między UE a Pakistanem i rozszerzać ich zakres poprzez rozwijanie dialogu politycznego i utrzymywanie w ten sposób leżących we wspólnym interesie stosunków między równymi partnerami; w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje przyjęcie pięcioletniego planu zaangażowania oraz rozpoczęcie dialogu strategicznego między UE a Pakistanem, co odzwierciedla coraz większe znaczenie współpracy politycznej i w zakresie bezpieczeństwa, dotyczącej m.in. polityki w dziedzinie walki z terroryzmem, rozbrojenia i nieprolifracji, a także migracji, kształcenia i kultury; oczekuje jednak większego postępu we wszystkich obszarach ujętych w planie zaangażowania;

Środa, 12 marca 2014 r.

19. zachęca zarówno UE, jak i Pakistan do współpracy w procesie wdrażania oraz do regularnego monitorowania postępu, poprzez umacnianie wzajemnego dialogu między stronami w perspektywie długoterminowej;
20. uważa, że przejście Pakistanu do demokracji stworzyło dla UE szansę na bardziej jednoznaczne zastosowanie politycznego podejścia w stosunkach dwustronnych i procesie zapewniania wsparcia; uważa, że w ramach wsparcia UE dla Pakistanu pierwszeństwo należy przyznać takim kwestiom, jak umacnianie instytucji demokratycznych na wszystkich szczeblach, zwiększanie potencjału państwa i zapewnianie dobrego sprawowania rządów, tworzenie skutecznych organów ścigania i cywilnych struktur zwalczania terroryzmu, w tym niezależnego sądownictwa, jak również wzmocnienie pozycji społeczeństwa obywatelskiego i wolności mediów;
21. w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje kompleksowe programy wsparcia demokracji obowiązujące już w związku z realizacją zaleceń unijnych misji obserwacji wyborów z 2008 i 2013 r.;
22. wzywa ESDZ i Komisję do realizowania szczegółowej i wielowymiarowej polityki wobec Pakistanu, uwzględniającej synergie między wszystkimi istotnymi instrumentami, którymi dysponuje UE, takimi jak dialog polityczny, współpraca w zakresie bezpieczeństwa, handel oraz wsparcie, zgodnie z całościowym podejściem UE do działań zewnętrznych oraz w związku z przygotowaniem do kolejnego szczytu UE-Pakistan;
23. wzywa ponadto ESDZ, Komisję i Radę do dopilnowania, by polityka UE wobec Pakistanu była wpisana w kontekst i ramy szerzej zakrojonej strategii dla całego regionu, co pozwoli umocnić interesy UE w Azji Południowej i Środkowej; uważa za istotne, aby stosunki dwustronne UE z Pakistanem i sąsiadującymi krajami, w szczególności z Indiami, Chinami i Iranem, służyły również omawianiu i koordynowaniu polityki w odniesieniu do sytuacji w Afganistanie w celu zapewnienia ukierunkowanego podejścia; podkreśla w związku z tym potrzebę zwiększenia koordynacji polityki UE i Stanów Zjednoczonych oraz pogłębienia dialogu obu stron w zakresie kwestii dotyczących całego regionu;
24. jest zdania, że przyszłe stosunki między UE a Pakistanem należy również rozpatrywać w kontekście ewoluujących narzędzi instytucjonalnych UE służących utrzymywaniu stosunków z państwami trzecimi, szczególnie w formie partnerstw strategicznych; ponownie wzywa do udoskonalenia tej formy pod względem koncepcyjnym oraz do ustanowienia bardziej przejrzystych i spójnych punktów odniesienia, które umożliwią ocenę m.in. tego, czy i na jakich warunkach Pakistan mógłby zostać uznany w przyszłości za strategicznego partnera UE;
25. ponownie zdecydowanie stwierdza, że postęp w stosunkach dwustronnych zależy od poprawy sytuacji w zakresie praw człowieka w Pakistanie, szczególnie w odniesieniu do takich aspektów, jak likwidacja niewolniczej pracy, pracy dzieci oraz handlu ludźmi, powstrzymanie fali przemocy ze względu na płeć, zwiększenie praw kobiet i dziewcząt, w tym zapewnienie prawa dostępu do kształcenia, zapewnienie wolności wypowiedzi i niezależnych mediów, wspieranie tolerancji i ochrony mniejszości podatnych na zagrożenia poprzez skuteczne zwalczanie wszelkich form dyskryminacji; uznaje, że wymaga to położenia kresu kulturze bezkarności oraz rozwoju na wszystkich szczeblach wiarygodnego i dostępnego dla wszystkich systemu prawnego i sądowego;
26. nadal jest głęboko zaniepokojony jakością kształcenia oraz powiązaną z tym niepokojącą sytuacją kobiet w wielu regionach Pakistanu; apeluje o konkretne i widoczne działania na rzecz poszanowania praw podstawowych kobiet w społeczeństwie, obejmujące wprowadzanie przepisów na rzecz zwalczania przemocy domowej, podejmowanie działań na rzecz usprawnienia dochodzeń i ścigania zabójstw honorowych i oblewania kwasem, a także przegląd przepisów umożliwiających bezkarności; podkreśla potrzebę zapewnienia lepszego dostępu do kształcenia i większej integracji kobiet na rynku pracy, a także zagwarantowania matkom lepszej opieki zdrowotnej;
27. ponownie wyraża głębokie zaniepokojenie, że prawa pakistańskie zakazujące bluźnierstwa – mogące pociągać za sobą karę śmierci i często wykorzystywane do uzasadniania cenzury, kryminalizacji, prześladowań, a w niektórych przypadkach zabójstw członków mniejszości politycznych i religijnych – stanowią pole do nadużyć, które dotyczą ludność wszystkich wyznań w Pakistanie; podkreśla, że odmowa przeprowadzenia reform lub uchylenia praw zakazujących bluźnierstwa prowadzi do powstawania atmosfery ciągłego zagrożenia dla społeczności mniejszościowych; wzywa rząd Pakistanu do wdrożenia moratorium na wykonywanie tych praw w ramach pierwszego kroku w kierunku przeglądu tych praw lub ich uchylecia oraz, w stosownych przypadkach, do przeprowadzania dochodzeń dotyczących kampanii zastraszania, gróźb i przemocy wobec chrześcijan, ahmadyjczyków i innych szczególnie narażonych grup, a także do ścigania winnych takich aktów;

Środa, 12 marca 2014 r.

28. apeluje w szczególności do władz pakistańskich: o zatrzymanie i postawienie w stan oskarżenia tych, którzy podlegają do przemocy lub są odpowiedzialni za brutalne ataki na szkoły lub na grupy mniejszościowe, takie jak szyici, w tym społeczność Hazarów, ahmadyci i chrześcijanie, oraz o nakazanie siłom bezpieczeństwa objęcia aktywną ochroną osób, które doświadczają ataków ze strony grup ekstremistów; o uchwalenie przepisów wymierzonych przeciwko przemocy domowej; oraz o położenie kresu wymuszonym zaginięciom, egzekucjom pozasądowym oraz arbitralnym zatrzymaniom, zwłaszcza w Beludżystanie;
29. potępia wszelkie ataki na chrześcijan i inne mniejszości religijne zamieszkujące Pakistan i oczekuje, że Pakistan zintensyfikuje swoje wysiłki w celu zapewnienia wolności religii i przekonań, m.in. poprzez złagodzenie rygorystycznych przepisów zakazujących bluźnierstwa, a także podejmowanie działań w kierunku zniesienia kary śmierci;
30. z zadowoleniem przyjmuje przyjęcie w 2012 r. przepisów dotyczących utworzenia Krajowej Komisji Praw Człowieka i wzywa rząd do ustanowienia tej komisji, tak aby mogła rozpocząć działania;
31. zwraca uwagę, że UE jest głównym partnerem eksportowym dla towarów pakistańskich (22,6 % w 2012 r.); jest zdania, że wspieranie Pakistanu w kwestiach handlowych przez UE powinno pomóc promować zróżnicowanie i rozwój sposobów produkcji, w tym przetwórstwa, ułatwić integrację regionalną i transfery technologii, wspomóc ustanowienie lub rozwój krajowej zdolności produkcyjnej, a także zmniejszyć nierówności w dochodach;
32. przypomina, że unijnym rozwiązaniem GSP Plus, z którego Pakistan korzysta od początku 2014 r., objęte są jedynie kraje, które zobowiązały się w wiążący sposób do wdrożenia międzynarodowych konwencji dotyczących praw człowieka, praw pracowniczych, ochrony środowiska i dobrych rządów; podkreśla w szczególności obowiązki Pakistanu wynikające z konwencji, o których mowa w załączniku VIII, oraz przypomina Komisji o spoczywającym na niej obowiązku monitorowania ich skutecznego wykonywania; przypomina również, że kiedy dany kraj „nie przestrzega (...) wiążących zobowiązań”, rozwiązanie GSP Plus zostaje czasowo wycofane;
33. wzywa władze Pakistanu do poczynienia skutecznych kroków na rzecz wdrożenia 36 konwencji MOP, które ten kraj ratyfikował, zwłaszcza w celu umożliwienia działania związków zawodowych, poprawy warunków pracy i norm bezpieczeństwa, zlikwidowania pracy dzieci i zwalczania najbardziej drastycznych form wykorzystywania 3 mln kobiet zatrudnionych w gospodarstwach domowych;
34. wzywa rząd pakistański do przystąpienia zgodnie z obietnicami do programu „Lepsza praca” (ang. Better Work) prowadzonego przez MOP/MKF, aby dostarczyć dodatkowego bodźca do ulepszenia norm w zakresie zdrowia bezpieczeństwa pracowników; wzywa wszystkie podmioty, które są bezpośrednio lub pośrednio odpowiedzialne za pożar zakładów odzieżowych Ali Enterprises, w tym zaangażowaną w tę sprawę firmę audytorską Social Accountability i europejskich sprzedawców detalicznych, aby wreszcie rozpoczęły wypłatę osobom ocalonym z pożaru pełnego, długoterminowego i sprawiedliwego odszkodowania;
35. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji rządowi i Zgromadzeniu Narodowemu Pakistanu, Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/Wysokiej Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, Specjalnemu Przedstawicielowi UE ds. Praw Człowieka, a także rządowi państw członkowskich.
-